

ЈАКШИЋИ КУШАЈУ ЉУБЕ/ВУКОВА ЗБИРКА

1. Пију вино два Јакшића млада:
2. Јакшић Митар и Јакшић Богдане;
3. А кад су се понапили вина,
4. Јакшић Богдан Митру бесједио:
5. „Јакшић Митре, мој мио брајане!
6. „Док ми, брате, скупа пребивасмо
7. „И мајка нам двори управљаше,
8. „Тад’ се наши двори бијељеше,
9. „И гости нас често походише,
10. „Походише Сријемски кнезови,
11. „И сам главом Српски цар Стјепане;
12. „А како се, брате, растадосмо,
13. „И љубе нам двори управљају,
14. „Тако наши двори потавњеше,
15. „И гости нас, брате, оставише,
16. „Не походе Сријемски кнезови,
17. „Нит’ сам главом Српски цар Стјепане;
18. „Та с кога је? Да од Бога нађе!”
19. Јакшић Митар брату бесједио:
20. „Јакшић Богдан, мој мио брајане!
21. „То је, брате, с твоје вјерне љубе,
22. „С Вукосаве, да од Бога нађе!”
23. То Богдану врло мучно било,
24. Пак је Митру тихо бесједио:
25. „Јакшић Митре, мој мио брајане!
26. „Ходи, брате, да кушамо љубе,
27. „Да видимо, ил’ је с моје љубе,
28. „Ил’ је моје, ил’ је, брате, с твоје.”
29. Што рекоше, то и учинише:
30. Отидоше Богданову двору;
31. Богдан оде к љуби у тимаре,
32. Митар оста двору на пенџеру,
33. Да он слуша, што ће бесједити.
34. Јакшић Богдан љуби бесједио:
35. „Вукосава, моја вјерна љубо!
36. „Ја бих теби нешто бесједио,
37. „Али не знам, јели твоја воља!”
38. Љуба њему тихо одговара:
39. „Господару, Јакшићу Богдане!
40. „Говор’, душо, штогод ти је драго,
41. „Још ти нисам воље покварила,
42. „А ни сад ти покварити не ћу.”
43. Јакшић Богдан љуби бесједио:
44. „Вукосава, моја вјерна љубо!
45. „Краљ Будимски свога жени сина,
46. „Брата Митра зове у сватове,
47. „Митар иште коња и оружје,
48. „А и наше Турско одијело,
49. „И он иште седло оковано;
50. „Хоћу л’ дати, моја душо драга?”
51. Љуба њему тихо одговара:
52. „Подај, душо, Јакшићу Богдане!
53. „Подај брату коња и оружје,
54. „И подај му Турско одијело,
55. „Још к отому седло оковано;
56. „Ја ћу дати твоју абајију,
57. „Што сам теби код бабајка везла,
58. „Пак ти нисам за њу казивала,
59. „Јер је нисам била испунила,
60. „А сад сам је испунила златом,
61. „И даћу му ђердан испод врата,
62. „Један ђердан од жутих дуката,
63. „А други је од б’јелог бисера,
64. „Плести ћу му коњу усред гриве,
65. „Нека диче краљевске сватове.”
66. Митар слуша двору на пенџеру,
67. Што говори госпођа снашица,
68. Од милина сузе прољевао,
69. Пак одоше до његова двора,
70. Богдан слуша двору на пенџеру,
71. Што ће Митар с љубом бесједити,
72. Митар иде двору у тимаре,
73. Пак бесједи својој вјерној љуби:
74. „О Милице драга госпођице!
75. „Ја бих теби нешто бесједио,
76. „Али не знам, јели твоја воља!”
77. Љуба њему тихо одговара:
78. „Говор’, душо, штогод ти је драго.”
79. Јакшић Митар љуби бесједио:
80. „О Милице, вјерна љубо моја!
81. „Краљ Будимски свога жени сина,
82. „Пак Богдана зове у сватове,
83. „Богдан иште коња и оружје,
84. „А и наше Турско одијело,
85. „И он иште седло оковано;
86. „Хоћу л’ дати, моја душо драга?”

87. Ал' бесједи Милица госпођа:
88. „Кам' му коњи? Поклали их вуци!
89. „Кам' оружје? Однели га Турци!
90. „Кам' одјело? Остало му пусто!”
91. Кад је Митар р'јечи разумијо,
92. Увати је за грло бијело,
93. Како ју је лако уватио,
94. Обје очи на двор искочише;
95. Ал' прискочи Јакшићу Богдане,
96. Те он Митра за руку увати:
97. „Што ћеш, Митре? Да од Бога нађеш!
98. „Ти погледај твоје соколиће:
99. „Ти ћеш себи бољу наћи љубу,
100. „Али њима никад не ћеш мајке;
101. „Не кржави твоју десну руку;
102. „А ми смо се већ растали, брате!”